

Buletin Ortodox 76

Misiunea Sfanta Maria si Sfintii Martiri Brancoveni

544 Bridgeport Rd E, Kitchener, ON, N2K 1N7

website :www.sfmariakitchener.com

facebook: Misiunea Sfanta Maria si Sfintii Martiri Brancoveni

"Diavolul nu
vânează pe cei
pierduți; el îi
vânează pe cei
trezvitori, pe cei
ce sunt aproape
de Dumnezeu!"

Sfântul Paisie Aghioritul

Existența duhovnicească, temei al existenței materiale

Există o componentă nematerială a ființei umane alcatuită din minte, emoții, dorințe, conștiința morală, pe care o numim suflet și de existența căruia nu ne putem îndoii. Un ateu i-ar fi cerut unui creștin dovada despre existența sufletului. Răspunsul a căzut - e drept - nu tocmai principal și politicos: - Sufletul e ăla care te doare după ce afli ca soția ta are un amant!, a primit ateu răspunsul. Pe cât de direct și neplăcut e răspunsul, pe-atât e de elocvent! Doua naturi (doar) fizice care intră într-un contact fizic și (sau) chimic, care nu deranjează corporal o altă natură fizică, n-ar trebui să reprezinte vreun necaz pentru niciuna dintre părți. Iar faptul că este totuși o problemă majoră înseamnă ceva! Înseamnă că mai există o parte complementară, de substanță nevazută, a naturii umane, numită de noi suflet. Rămâne atunci întrebarea: - Natura fizică produce natura spirituală sau natura spirituală produce natura fizică? Din tot ceea ce știm până acum, nimic material nu poate produce ceva spiritual. Suntem însă siguri de faptul că spiritul (duhul) determină manifestarea corporală. Deci, întâi e duhul, apoi e trupul. "Dumnezeu e Duh" (Ioan IV, 24), ne spune Mântuitorul Hristos. Dacă la originea trupului e duhul, atunci care Duh e Acela care l-a făcut pe om? Nu e însuși Dumnezeu? Dumnezeu e înainte de toate Duh, pentru că dacă ar fi întâi trup, ar fi limitat, mărginit, n-ar mai fi Dumnezeu; ori ca Duh, Dumnezeu poate avea (și noi ne încredem că are) atât atributul nemărginirii, cât și pe cel al veșniciei. Însuși omul își poate "mări" sufletul (duhul) mult mai mult decât trupul. De exemplu, poate iubi mai mult sau mai puțin sau poate gândi mai mult sau mai puțin. Expresia "are suflet mare" este nu doar o metaforă, ci este exprimarea unei realități de natură spirituală. Mai mult, trupul e absolut dependent de suflet, fiind o unealtă prin care sufletul se manifestă liber. Când sufletul ajunge să slujească numai trupului, atunci e limpede că sufletul și-a pierdut libertatea, devenind sclavul trupului, iar sufletul în loc să conducă trupul, ajunge să fie condus de trupul care se vrea să fie satisfăcut. De la această nestrănuire a sufletului, căzut pradă instinctelor și plăcerilor trupesti pleacă tot răul din lume. Acesta e războiul adevărat pe care omul trebuie să-l ducă, să își strunească trupul prin suflet și în neputința lui să caute ajutorul Duhului Sfânt.

Toate înțeleșurile lumii acesteia se dezleagă în duh. Dumnezeu e Duh. Îngerii sunt duhuri, diavolii sunt și ei tot duhuri, omul e, într-altfel spus, duh purtător de trup și puntea de legătură dintre materie și duh, precum și sinteza materiei și a duhului acestei lumi. Neglijarea duhului duce la pieirea omului! În plin veac materialist avem nevoie să redescoperim nevoile duhului. Când duhul nu va mai fi "obiectul" preocupării omului atunci nici măcar diavolii nu vor mai avea de lucru, vor fi "în vacanță", iar omenirea se va autodistruge și, odată cu ea, întreaga creație, pentru că lumea materială își are temei în lumea spirituală. *p.didel*

Urgent...

este deja un ritm de viață... o modalitate de a-ți trăi viața.

Urgent...este un cuvânt cu care trăim zi de zi pe parcursul vieții noastre agitate și căruia i-am pierdut deja tot sensul de "grabă" și "prioritate".

Urgent...este modul cel mai rău de a trăi pe pamant, pentru că în ziua în care plecăm lăsăm neterminate lucrurile care, într-adevăr, erau urgente.

Urgent...este să faci o pauză în viața ta agitată și, pentru un moment, sa te vezi și să te întrebi: ce importanță are tot ceea ce fac?

Urgent...este să te oprești și să vezi... cât de mare ești!

Urgent...este ca atunci când te plimbi pe stradă sa-ți ridici privirea, sa-ți întorci capul și să privești în jurul tău; observă cerul, copacii, păsările... oamenii!

Urgent...este să fim mai umani... mai frați!

Urgent...este să știm să prețuim timpul pe care ni-l cere un copil.

Urgent...este ca într-o dimineață să te trezești devreme și să privești răsăritul, să-i simți căldura și să-i mulțumești lui Dumnezeu pentru un cadou atât de mare.

Urgent...este să te simți viu cu trup și suflet...să-ți vezi brațele, picioarele, corpul, inteligența și să vibrezi cu adevărat cu viață!

Urgent...este să faci pauză un moment în timp ce muncești, să ieși afară , să respiri profund și să simți cum aerul îți umple plămânii și să realizezi ca ești viu!

Urgent...este să le spui oamenilor din jurul tău că îi iubești, cât îi iubești astăzi, și să nu aștepti ziua de mâine ca să faci asta.

Urgent...este sa nu lași ca viața să-ți treacă într-o clipă și ca, atunci când privești în urmă, să nu fii deja un bătrân care nu mai poate da timpul înapoi...

(SURSA: <https://povestiri-cu-talc.blogspot.com/2007/08/urgent>)

Sfântul Prooroc Ilie

Sfântul Prooroc Ilie Tesviteanul este sărbătorit în fiecare an, pe 20 iulie. Sfântul Ilie era fiul unui preot al Legii vechi, care locuia în cetatea Tesve, din Galaad (Israel), situată dincolo de Iordan. De aici avem și numele prorocului - Ilie Tesviteanul. Potrivit tradiției, Sovac, tatăl lui Ilie, a văzut oameni îmbracați în veșminte albe care îl înveleau pe Ilie în haine de foc și îi dădeau să mănânce o flacăra. Preoții templului din Ierusalim au interpretat vedenia astfel: Ilie a fost ales de Dumnezeu pentru slujirea profetică. Sfântul Ilie a trăit cu peste opt sute de ani înainte de întruparea Mântuitorului, pe vremea regelui Ahab. Și-a desfășurat activitatea în regatul Israel din Samaria. Regele Ahab,

la îndemnul soției sale, introduce în regatul israelitean cultul zeului Baal. La porunca lui Dumnezeu, Sfântul Ilie ajunge la curtea regelui Ahab și îi vestește acestuia că Dumnezeu va pedepsi poporul prin secetă. Cerurile vor fi închise timp de trei ani și jumătate. Sfântul Ilie se ascunde de furia lui Ahab la pârâul Cherit, unde va fi hrănit de un corb, apoi la văduva din Sarepta Sidonului. În casa acestei văduve, prorocul Ilie va face minuni: îl va învia pe fiul acesteia și îi va înmulți făina și uleiul. Spre sfârșitul anilor de secetă, pentru cunoașterea adevăratului Dumnezeu, Sfântul Ilie îi propune împăratului să ridice un jertfelnic pe Muntele Carmel și să se roage mai întâi proorocii lui Baal, apoi el lui Dumnezeu. Acesta a fost momentul în care Ilie a înlăturat cultul zeului Baal. El a reușit să pogoare foc din cer peste jertfa sa, ceea ce 450 de preoți ai lui Baal nu au reușit să facă.

Sfântul Ilie, Întemernicator al Mântuitorului

Din cartea a IV Regi, capitolul al II-lea, aflăm că prorocul Ilie, după ce a lăsat urmaș pe Elisei, a fost luat de un car de foc și înălțat la cer, fără a trece prin moarte. Unii comentatori ai acestui text susțin că Ilie a fost luat cu trupul la cer ca răspuns la modul în care el a viețuit. Alții afirmă că scopul pentru care Ilie a fost ridicat cu trupul la cer este acela ca el să revină la sfârșitul lumii, ca un al doilea Întemernicator al Mântuitorului, pentru a vesti a doua venire a lui Hristos spre a judeca neamul omenesc.

Unde s-a înălțat Ilie?

Dacă ținem seama că raiul a fost închis după caderea oamenilor în păcat, nu putem să evităm întrebarea: unde a fost înălțat Sfântul Ilie? Sfântul Ioan Gură de Aur susține că Ilie a fost îmbrăcat de Dumnezeu în haină îngerească. Iar Sfântul Maxim Mărturisitorul afirma: „Dumnezeu a arătat din vechime măririle minunilor și semnelor și s-a folosit de modul înnoirii, mutând spre alt chip de viață decât cel în trupul supus stricăciunii pe fericirii Ilie și Enoh, nu prin prefacerea firii, ci prin schimbarea conducerii și îndrumării ei”. Aceste afirmații ne-ar face să înțelegem de prezența sa în lumea îngerilor.

Sfântul Ilie alături de Moise pe Tabor

Cinstea deosebită de care s-a bucurat Sfântul Ilie înaintea lui Dumnezeu, se vede în prezența sa pe muntele Taborului alături de Moise, atunci când Mântuitorul s-a schimbat la Față înaintea ucenicilor Lui. Moise și Ilie au fost de față lângă Domnul în slavă, primul ca primitorul și dătorul Legii, al doilea ca cel mai neînfricat luptător împotriva dușmanilor lui Dumnezeu.

Este de reținut că în timpul vieții sale, Ilie nu s-a învrednicit de o vedere "față către față". Potrivit relatărilor din cartea III Regi, cap. 19, se spune că atunci când i s-a arătat Dumnezeu, Sfântul Ilie și-a acoperit fața cu mantia pentru că nu putea privi slava lui Dumnezeu. Dar această vedere devine posibilă după înălțarea sa la cer când, pe Muntele Taborului, Ilie a văzut slava lui Dumnezeu atunci când Hristos s-a schimbat la față.

Sfântul Prooroc Ilie, precursor al ascetismului creștin

Prin retragerea sa în singurătate, Sfântul Ilie devine arhetipul monahilor creștini. Sfântul Macarie Egipteanul, definea la începutul "Epistolei" sale, tipul celui desăvârșit: "Vreau să știi, iubite frate, că cel afierosit lui Dumnezeu trebuie să fie un bărbat deplin; că nu numai el trebuie să fie în Dumnezeu, ci și Dumnezeu trebuie să fie întru el, după cum Domnul însuși spune: Întru cel care rămâne întru Mine și Eu voi rămâne întru El (Ioan 15, 5)".

Un astfel de model a fost Sfântul Ilie, remarcându-se prin lipsa de patimi, prin refuzarea săvârșirii răului și a participării la idolatrie, într-un cuvânt un "om lăuntric curat de care vorbea Legea veche".

Adrian Cocosila

(Sursa: <https://www.crestinortodox.ro/sfinti/sfantul-proroc-ilie>)

PROGRAM

Duminica, 21 iulie 2019, ora 11 a.m. – Sfanta Liturghie (Vindecarea demonizatorilor)

Duminica, 28 iulie 2019, ora 11 a.m. – Sfanta Liturghie (Vindecarea slabanogului din Capernaum)

